

Master i sjukepleie

Sist endret
21.01.2015

Master i Sykepleie
Master of science in Nursing

Studieplan
120 Studiepoeng/Credits

Det helsevitenskapelige fakultet
Institutt for helse- og omsorgsfag
Kull 2013 og kull 2014

Innhold

1	INNLEIING.....	4
1.1	Målgruppe	4
1.2	Opptakskrav	4
1.3	Yrkesmogleheter/kompetanse	4
1.4	Historikk	4
1.5	Fagprofil	5
1.5.1	Liv.....	5
1.5.2	Pasientsentrert, etisk praksis	5
1.5.3	Organisering og leiding av kontinuerlege tenester	5
1.5.4	Kunnskapsforståing.....	5
1.5.5	Tverrvitskapleg perspektiv	6
1.6	Undervisnings- og eksamensspråk.....	6
1.7	Endringar av studieplan	6
1.8	Forventa arbeidsomfang	6
2	MÅL FOR STUDIET	6
3	ORGANISERING OG STRUKTUR.....	7
3.1	Lengde og studiestruktur.....	7
3.1.1	Struktur.....	7
3.1.2	Internasjonalisering	7
3.1.3	Innpassing og fritak	7
4	INNHOLD	7
4.1	Oppbygging av studiet som heilskap.....	8
4.2	Første studieår	8
4.2.1	Første semester	8
4.2.2	Andre semester.....	8
4.3	Andre studieår	8
4.3.1	Tredje semester	8
4.3.2	Fjerde semester	8
4.4	Tredje studieår	9
5	UNDERVISNINGS-, LÆRINGS- OG ARBEIDSFORMER.....	9
5.1	E-læring	9
5.2	Desentralisert struktur med studentaktiv læring og IKT-støtte.....	9
5.3	Læringsformer.....	9
5.3.1	Studentstyrte seminar	9
5.3.2	Litteratursøk.....	10
5.3.3	Artikkelskrivingskurs	10
5.3.4	Tekstskrivingsseminar	10

5.3.5	Førelesingar og lærarstyrte seminar.....	10
5.3.6	Litteraturseminar	10
5.4	Evaluering	10
6	EKSAMEN OG VURDERING	10
6.1	Formål med vurdering.....	10
6.2	Krav til studiedeltaking.....	10
6.3	Rett til eksamen	10
6.4	Karakterskala.....	11
6.5	Rett til kontinuasjon.....	11
7	EMNEBESKRIVINGAR.....	11
7.1	SYP-3001 Fagforståing i sjukepleie	11
7.2	HEL – 3130 Fagtradisjoner og kunnskapsformer	13
7.3	SYP-3002 Sjukepleietradisjon: Historie og teori.....	14
7.4	HEL – 3120 Metoder, metodologi og forskningsetikk.....	16
7.5	SYP-3003 Vitskapsfilosofi og grunntenking i sjukepleie	17
7.6	HEL – 3150 Ulike utviklingstrekk i helsepolitikk og helsetjenesten.....	18
7.7	SYP-3004 Sjukepleiefagleg leiing og samarbeid.....	20
7.8	SYP-3901 Masteroppgåve i sjukepleie	21

1 INNLEIING

Masterstudiet er eit studium i sjukepleiefaget på høgre grads nivå etter § 3 i forskrift om krav til mastergrad, Kunnskapsdepartementet 2005, med omfang på 120 studiepoeng. Oppnådd grad ved fullført studieprogram: Mastergrad i sjukepleiefaget.

Studiet bygger på bachelorstudiet i sjukepleie, som har som hovudmål å gi fagkompetanse i utøving av sjukepleie. Masterstudiet gir sjukepleiefagleg kompetanse i fagleg leiing, undervisning, rettleiing og fagutvikling. Masterstudiet tilbyr den fordjupinga i sjukepleiefagleg utøving som er nødvendig for å føre faget vidare til andre og utvikle det i nye samanhengar.

1.1 Målgruppe

Studiet rettar seg til sjukepleiarar med klinisk erfaring frå pasientretta arbeid som ynskjer å fordjupe den sjukepleiefaglege kompetansen i utøving og utvikling av faget.

Studiet går på 2/3 tid i forhold til full tids og gir rom for studentane til å arbeide ved sida av studiet. Normert tid for å gjennomføre studieprogrammet er 3 år.

Studiet er lagt opp med desentralisert struktur med IKT-støtta samlingsbasert undervisning, for å kunne vere eit reelt tilbod spesielt til sjukepleiarar i Troms og Finnmark.

1.2 Opptakskrav

Føresetnader for opptak/følgjande generelle opptakskrav gjeld:

- Bachelorgrad i sjukepleie, eller tilsvarande, med gjennomsnittskarakter C eller betre.
- Minimum to års praksis som autorisert sjukepleiar.

Praksiskravet er grunngitt med at studiet har ein praksisnær profil, der studentane i læringsprosessen systematisk tar utgangspunkt i eigne erfaringar frå klinisk arbeid.

1.3 Yrkesmoglegheiter/kompetanse

Studiet kvalifiserer til kliniske sjukepleiarstillingar i kommunehelsetenesta og spesialisthelsetenesta, som vektlegg fordjupa kompetanse i sjukepleien sitt fagområde, fagutvikling og fagleg leiing. Kombinert med pedagogisk tilleggsutdanning gir studiet lektorkompetanse i sjukepleiefaget og kvalifiserer til undervisningsstillingar. Studiet vil kunne kvalifisere til opptak ved doktorgradsstudium i helsevitenskap.

1.4 Historikk

Sjukepleiefaget har ei lang historie; vi kjenner europeiske lærebøker i sjukepleie frå 1600-talet. Desse tradisjonane er ei kjelde til perspektiv også når faget i dag blir vidareutvikla på akademisk nivå. Sjukepleiefaget har også ei omfattande nordnorsk historie, med utdanning av sjukepleiarar i over 100 år. I det tjuande hundreåret engasjerte kvinneforeiningar og misjonsorganisasjonar seg i å utdanne og lønne sjukepleiarar til arbeid i lokalsamfunna. Den frivillige bevegelsen gav sjukepleiarane store oppgåver og sjukepleiefaget ei forankring i alle delar av regionen, som forpliktar også i dag. Først etter krigen vart sjukepleiarutdanninga lovregulert og integrert i det nasjonale utdanningssystemet, frå 1981 som høgskoleutdanning. For mange sjukepleiefaglege vidareutdanninger har det tatt lengre tid å bli eit tilbod ved høgskolar og universitet. Tendensen er at desse viktige utdanningane blir integrerte i mastergradsstudie.

Universitetet i Tromsø var det første universitetet i landet som oppretta eit høgre grads studium i sjukepleiefaget. Det var Sjukepleielærarutdanninga frå 1977, ei nyskaping som integrerte sjukepleie med pedagogikk og vitskapsteori i eit toårig studium. I 1989 vart studiet utvida til eit todelt embetsstudium i sjukepleie ved Institutt for klinisk medisin. Etter pålegg frå departementet vart embetsstudiet lagt ned i 1998, og eit fleirfagleg hovudfagsstudium i helsefag vart oppretta, som i 2003

vart lagt om til eit mastergradsstudium. Mastergradsstudiet i sjukepleie fører vidare dei tidlegare sjukepleiefaglege tilboda ved Universitetet i Tromsø.

1.5 Fagprofil

Fagprofilen samanfattar dei faglege perspektiva som ligg til grunn for studiet. Nedanfor er det gjort greie for sentrale begrep og perspektiv.

1.5.1 Liv

Sjukepleie er kyndig hjelp til å leve gjennom ein krevjande eller usikker fase. Det uvisse ved livet trer klart fram under kriser, sjukdom og alderdom. Sjukepleie inneber å følge med menneske for å trygge livsophaldet, lindre plager, førebygge risiko og komplikasjonar, og møte endringar i tilstanden. Derfor er kontinuerleg observasjon sentralt i faget.

Sjukepleiarar hjelper pasientar med sine nærmeste gjennom helsemessige utfordringar, kriser, sjukdom og alderssvekking, og inn i døden. Sjukepleie er ofte nødvendig for å klare seg gjennom inngrep og behandlingar. Sjukepleiarar og helsefagutøvarar innan diagnostikk og terapi samarbeider med mål om at menneske skal bli friske og meistre funksjonsvanskar. Men sjukepleiarane sitt primære ansvar for å understøtte og lette livet til pasienten er minst like viktig der helsemål ikkje lar seg oppnå.

1.5.2 Pasientsentrert, etisk praksis

Typisk for pasientsentrert sjukepleie er det kontinuerlege, praktiske ansvaret for pasientar og pårørande, som ein føresetnad for at sjukepleiarar kan berge liv og skape tryggleik. Det gjeld både i korte pasientmøte og i lengre tidsrom, for den enkelte og i befolkninga. Pasientsentrert sjukepleie føreset felles fagkunnskap og kontinuitet i fagleg leiing og organisering. Sjukepleie er med andre ord samtidig fagleg og etisk praksis.

1.5.3 Organisering og leiing av kontinuerlege tenester

Sjukepleiarar organiserer og leier beredskap og helsetenester gjennom døgnet i alle geografiske område. Frå eit pasientperspektiv er det avgjerande å få trygg, kompetent hjelp og oppfølging i sjukeperioden, at det er god informasjonsflyt mellom pasient/pårørande og helsepersonell, og at personlege, sosiale, kulturelle, åndelege og geografiske forhold blir tatt omsyn til. Kontinuitet er eit fagleg, etisk og organisatorisk begrep.

Som langt den største faggruppa i eit helsevesen i raske endringar har sjukepleiarane betydeleg koordineringsansvar i det tverrfaglege samarbeidet. Dei har ofta førstehandskontakt og eit sjølvstendig ansvar for pasientsentrert samhandling i sjukeperioden.

Trygge helsetenester er ein føresetnad for å kunne bu her nord. Endringane i helsepanoramaet og helsetenestene som vi står overfor dei nærmaste åra, tyder på at vidareutvikling av sjukepleiekompesanse vil vere ein nøkkelfaktor for samfunnsutviklinga i nordområda. Mange av desse trekka er globale, der vi kan lære av sjukepleiepraksis i andre delar av verda.

1.5.4 Kunnskapsforståing

Sjukepleiefaget omfattar både praktisk kunnskap, forsking, fagtradisjon og sjukepleieteoriar. Desse ulike formene for kunnskap går inn i sjukepleiepraksisen. Faget kan ikkje utviklast berre gjennom generelle teoriar og begrep, men må ta utgangspunkt i praktisk erfaring. Samtidig er forsking også nødvendig som kunnskapsgrunnlag i praksis. Den internasjonale sjukepleieforskinga har i dag eit stort omfang. Ho er både klinisk retta og ein aktiv metodisk og vitskapsteoretisk arena. Det er viktig at sjukepleieforskinga blir tatt i bruk og får bidra til ei kritisk forskingsbasering både av praksis, undervisning og fagutvikling.

1.5.5 Tverrvitskapleg perspektiv

Sjukepleiefaget har tilfang frå humanistisk, samfunnsvitskapleg og – ikkje minst – medisinsk vitskap. Å sette desse opp mot kvarandre er lite fruktbart for faget. Utviklinga i helsestellet og i faget sjølv krev i dag større fokus på den medisinske kunnskapen i sjukepleiefaget. Sjukepleiefaget fører saman kunnskap frå medisin, humaniora og samfunnsvitskap.

1.6 Undervisnings- og eksamensspråk

Undervisning blir i hovedsak gitt på norsk, men kan også gis på dansk, svensk og engelsk. Dersom det er ønske om å levere eksamen på anna språk enn norsk, må det avtalast med studiekonsulent for programmet i kvart enkelt tilfelle.

1.7 Endringar av studieplan

For å fremme kontinuerlig utvikling av studiekvaliteten, kan det bli gjort justeringar i studieplanen frå år til år. Det vil kunne bli gjort justeringar i undervisnings-, lærings- og arbeidsformer, arbeidskrav og eksamensformer. Disse endringane vil ikkje innskrenke rettane til studentane. Gjeldande studieplan er den som ved starten av nytt studieår er publisert på nettsida til universitetet.

1.8 Forventa arbeidsomfang

Eit års fulltidsstudium utgjer 60 studiepoeng. For å nå læringsmåla for eit års fulltidsstudium må studentane forvente å arbeide 1700 timer, dvs. ca. 40 timer pr. veke, inkludert både undervisning og sjølvstudium. For eit studium med 2/3 progresjon blir forventa arbeidsomfang i snitt 26 timer pr. veke

2 MÅL FOR STUDIET

Ved sluttført studium skal studenten ha oppnådd fordjupa, integrert og sjølvstendig kompetanse i sjukepleiefaget på masternivå, som omfattar følgjande kunnskap, ferdigheter og generell kompetanse:

- kunne eksplisere eiga fagforståing i forhold til fagtradisjon, sjukepleieteori, kunnskapsteori og grunnenking i sjukepleie
- kunne analysere, drøfte og nytenke sjukepleiepraksis i lys av sjukepleiefagleg og tverrvitskapleg forsking og teori, og kunne drøfte handtering av etisk vanskelege situasjoner
- kunne eksplisere og grunngje kontinuerleg sjukepleieansvar og pasientsentrert sjukepleie gjennom korte og lengre tidsrom, på person-, organisasjons- og befolkningsnivå
- kunne analysere og drøfte kritisk ulike trekk ved dagens helsepolitikk og kva aktuell helsepolitikk og organisering av helsetenesta har å seie for utøving av helsetenester og sjukepleie spesielt
- kunne analysere og grunngje sjukepleiefagleg leiing og organisering, og tverrfagleg samarbeid på ulike nivå med fokus på kvalitetssikra pasientforløp
- kunne drøfte sjukepleiefaglege konsekvensar av globale og regionale utfordringar i helsetenesta
- kunne identifisere, strukturere og formulere fagleg relevante spørsmål i sjukepleiepraksis som kan førast vidare i kvalitetsutvikling, fagutvikling og forsking
- kunne grunngje eige forskingsperspektiv sjukepleiefaglig, vitskapsteoretisk og metodologisk, identifisere og drøfte forskingsetiske problemstillingar, og gjennomføre eit avgrensa forskingsprosjekt i tråd med gjeldande forskingsetiske normer og lovverk som regulerer forsking
- kunne kommunisere om faglege problemstillingar, analyser og konklusjonar på eige fagområde både med spesialistar og til offentlegheita

3 ORGANISERING OG STRUKTUR

3.1 Lengde og studiestruktur

Studiet er lagt opp med desentralisert struktur, med samlingar på campus ved Universitetet i Tromsø. Ved oppstart blir det etablert basisgrupper på minimum 4-5 studentar. Gruppeinndelinga kan gå ut frå geografiske omsyn eller faglege interesser. I studieløpet blir det veksla mellom samlingar på campus i Tromsø og IKT-støtta arbeid i basisgruppene.

Studiet varar i 3 år med 40 studiepoeng pr. år (2/3 fart). Dei to første studieåra utgjer undervisningsdelen. Masteroppgåva blir skriven tredje studieår. Sjå Utfyllande reglar for mastergradsstudiet i sjukepleie ved Universitetet i Tromsø.

3.1.1 Struktur

1. semester	SYP-3001 – <i>Fagforståing i sjukepleie 20 sp.</i>	
2. semester	HEL-3130 - <i>Fagtradisjoner og kunnskapsformer 10 sp.</i>	SYP-3002 – <i>Sjukepleiertradisjon: Historie og teori 10 sp.</i>
3. semester	SYP-3003 - <i>Vitenskapsfilosofi og grunntenkning i sjukepleie 10 sp.</i>	HEL-3120 – <i>Metoder, metodologi og forskningsteknikk 10 sp</i>
4. semester	HEL-3150 - <i>Ulike utviklingstrekk i helsepolitikken og tjenestene 10 sp.</i>	SYP-3004 – <i>Sjukepleierfaglig leiing og samarbeid 10 sp.</i>
5. semester	SYP-3901 – <i>Masteroppgave i sjukepleie 40 sp.</i>	
6. semester		

3.1.2 Internasjonalisering

Sjukepleiefaget har sterke internasjonale tradisjonar. Globale utviklingstrekk har ført til auka fokus på sjukepleiekompetanse i mange delar av verda, med behov for å hente inn ny kunnskap og perspektiv gjennom kontakt og utveksling med andre fagmiljø. SYP-3002: Sjukepleietradisjon, historie og teori kan bytast ut med eit tilsvarende emne frå mastergradsstudie i utlandet, fordi emnet omfattar både internasjonale som nasjonale perspektiv.

Utanlandsopphold skal vere ved eit universitet som UiT har samarbeidsavtale med.

Endeleg samansetting av studieløp skal godkjennast før studenten kan ta mastergradseksamen.

3.1.3 Innpassing og fritak

Studentar som tidlegare har gjennomført emne på masternivå som er samanliknbare i innhald og omfang, kan få innvilga fritak for emne/eksamen i masteremne. Fritak gis etter individuell søknad.

4 INNHOLD

4.1 Oppbygging av studiet som heilskap

Sjukepleiarar arbeider i ulike praksisfelt og sektorar. Studiet gir primært ei allsidig, ikkje-spesialisert fordjuping. Samtidig får studentane gjennom refleksjon over sjukepleiepraksis og skriftlege arbeid fordjupe seg i bestemte, sjølvvalde område og/eller i sjukepleie til sjølvvalde pasient- eller brukargrupper. Ved fullført studium vil kandidaten ha avansert kunnskap i sjukepleiefaget og spesialkunnskap i eit avgrensa område av faget.

Oppbygging av studiet går fram av planskissa under kapittel 3.

4.2 Første studieår

4.2.1 Første semester

Studiet startar med emnet SYP-3001 Fagforståing i sjukepleie. Emnet etablerer sjukepleiefaget som fokus for studiet. Studentane arbeider med å utvikle forståing av faget gjennom fordjuping i sjukepleiepraksis. Praksiserfaringar blir drøfta i lys av sentrale begrep i faget og ut frå forsking og etisk teori. Studie av pasient- og pårørandeerfaringar blir framheva som eit grunnlag for pasientsentrert sjukepleie. Gjennom emnet får studentane trening i forskingssøk, kritisk lesing av forsking og skriving av eigne tekstar.

4.2.2 Andre semester

Semesteret inneheld emnene HEL-3130 og SYP-3002. HEL-3130 Fagtradisjoner og kunnskapsformer er felles med Master i helsefag. I emnet står teoretisk forståing av kunnskap i yrkeserfaringar og samarbeidsformer sentralt. Forholdet mellom teori og praksis blir belyst, og praksis- og kunnskapsbegrepet er gitt ein sentral plass.

Det neste emnet er SYP-3002 Sjukepleietradisjon: Historie og teori. Her blir den historiske utviklinga av faget, fagtradisjon og sjukepleieteori belyst og diskutert i lys av debatt i dagens sjukepleiefag. Sentrale perspektiv frå tidlegare emne blir ført vidare og utdjupa.

4.3 Andre studieår

4.3.1 Tredje semester

Semesteret begynner med SYP-3003 Vitskapsfilosofi og grunntenking i sjukepleie. Emnet går over tredje og fjerde semester, går inn på filosofiske grunnspørsmål i sjukepleie, og drøftar samanhengar mellom naturvitenskaplege, humanistiske og samfunnsvitenskaplege perspektiv i faget. Sentrale vitskapsteoretiske og metodologiske tema i sjukepleieforskning blir behandla, og studentane får arbeide med utvikling av praksisrelevante forskings- og fagutviklingsspørsmål

Neste emne er Hel- 3120 Metoder, metodologi og forskningsetikk, som er felles med Master i helsefag. Her blir perspektiv som er presenterte i føregåande emne følgde opp. Emnet behandlar føresetnader for ulike metodiske tilnærmingar i helsefaga forskingsmetodar og forskingsdesign av kvalitativ og kvantitativ karakter.

4.3.2 Fjerde semester

Her blir det lagt vekt på helsepolitikk, organisasjon og leiing. Semesteret begynner med HEL-3150 Ulike utviklingstrekk i helsepolitikk og helsetjenesten, der fokus er retta mot dagens helsepolitikk og kva den får å seie for utøving og organisering av helsefagleg praksis. Det blir trekt linjer til dei andre emna i studieprogrammet for å forklare samanhengar mellom helsepolitikk og kunnskapsdanning i helsefaga. Emnet er felles med master i helsefag.

Emnet blir følgt av SYP-3004 Sjukepleiefaglig leiing og samarbeid der begrepa pasientsentrert sjukepleie og kontinuitet blir ført inn i organisering og leiing av sjukepleienester med fokus på

pasientforløp. Emnet tar opp utfordringar for helsetenestene regionalt og globalt, tverrfagleg og sjukepleiefagleg.

SYP-3003 Vitskapsfilosofi og grunntenkning i sjukepleie avsluttar semesteret. Her blir det arbeidd med å sette ulike perspektiv og tema i samanheng som førebuing til arbeid med eige prosjekt. Studenten skal etter emnet vere rusta til å starte arbeidet med masteroppgåva. Emnet blir avslutta med eksamen i form av prosjektbeskriving for masteroppgåva.

4.4 Tredje studieår

Heile siste studieår er vigg arbeidet med masteroppgåva, emnet SYP-3901 Mastergradsoppgåva. Studentane skal gjennomføre eit sjølvstendig arbeid under rettleiing, individuelt eller i gruppe på to. Det blir arrangert masteroppgåveseminar der studentane legg fram og diskuterer arbeida til kvarandre. Lærarar leier seminaret og gir råd og rettleiing for det vidare arbeidet.

5 UNDERVISNINGS-, LÆRINGS- OG ARBEIDSFORMER

5.1 E-læring

E-læring er ein føresetnad for å utvikle eit fleksibelt masterstudium i sjukepleie som dreg vekslar på kompetansen i dei sjukepleiefaglege miljøa i Troms og Finnmark, og det er mogleg å inkludere emne frå samarbeidande institusjonar.

5.2 Desentralisert struktur med studentaktiv læring og IKT-støtte

Ved oppstart blir det etablert basisgrupper på minimum 4-5 studentar. Gruppeinndelinga kan gå ut frå geografiske omsyn eller faglege interesser. Kvar basisgruppe får ein lærarkontakt. I studieløpet blir det veksla mellom samlingar på campus i Tromsø og IKT-støtta arbeid i basisgruppene. Ved studiestart blir det gitt kurs i e-læring. Etter at studentane er blitt kjende med kvarandre og med lærarane på samling, brukar dei nettbaserte diskusjonsforum og får øving i å uttrykke faget og føre skriftleg og forpliktande argumentasjon. Desse arbeidsformene fremmar kompetanse i skriftleggjering av kunnskap.

Strukturen legger til rette for samarbeid med andre sjukepleiefaglege miljø om gjennomføring av seminar og førelesingar.

5.3 Læringsformer

5.3.1 Studentstyrte seminar

Studiet er bygd opp rundt langsgåande, studentaktive og obligatoriske seminar for samla klasse med lærarar, i snitt eitt seminar pr. 10 studiepoeng. Seminara blir dels gjennomførte ved samlingar på campus i Tromsø, dels ved hjelp av IKT-støtte. Seminara vil kunne arrangerast i samarbeid med vidareutdanninger i sjukepleie og med andre kliniske miljø og utdanningsmiljø i Troms og Finnmark. Gruppa vel sjølv relevant tema ut frå det enkelte emnet og dei vinklingane dei vil presentere. I framlegget beskriv basisgruppa praksiserfaringane og drøftar og analyserer dei i kritisk sjukepleiefagleg forskingskontekst, og i lys av undervisninga i studiet. Ei anna basisgruppe legg fram opposisjon til framlegget. Diskusjon i felles klasse med lærarar gir høve til å drøfte fellestrek og forskjellar i sjukepleie i ulike praksisfelt. Lærarane har eit spesielt ansvar for å vise til forsking og trekke inn teoritilfang på stigande nivå.

Studentstyrte seminar tener alle dei overordna læringsutbytta for studiet. Ut over desse læringsutbytta er seminara særleg viktige for å utvikle eit dynamisk og utforskande fagmiljø ved studiet. Dei gir høve til samarbeid og synergি med andre fagmiljø eller studie.

5.3.2 Litteratursøk

Tidleg i studiet får studentane trene på avansert søk og analyse av sjukepleiefagleg forskingslitteratur.

5.3.3 Artikkelskrivingskurs

Artikkelskrivingskurs bygger på tekstsentrerte seminar, og er særleg retta mot å skrive ein artikkel knytt til masteroppgåva.

5.3.4 Tekstsentrerte seminar

Tekstsentrerte seminar gir systematisk øving i å utvikle etisk forsvarlege, reflekterte og poengterte sjukepleieforteljingar og situasjonsbeskrivingar. Seminaret har spesiell relevans i undervisning, rettleiing og fagutvikling.

5.3.5 Førelesingar og lærarstyrt seminar

Å delta på førelesingar og seminar hos aktive forskrarar, i klasse eller ved hjelp av IKT, gir studentane innsikt i aktuell forsking og teoretisk arbeid. Førelesingane behandler deltema i kvart emne og set nytt lys på studentane sine erfaringar frå praksis og gir innsikt og oversikt i tema som i liten grad blir omtala i litteraturen. Førelesingar og lærarstyrt seminar tener alle dei overordna måla for studiet, spesielt ferdigheit i kritisk og allsidig bruk av sjukepleieforskning og kritisk drøfting av sjukepleieteoriar, fagtradisjon, grunnproblematikk, vitskapsteori og metodologi. Under dette inngår masteroppgåveseminara i SYP-3901.

5.3.6 Litteraturseminar

Gjennom nærlæring og diskusjon av tekstar i grupper utviklar studentane grep om sentrale tekstar i faget og kritisk innsikt i teori.

5.4 Evaluering

Evalueringar er ein viktig del av undervisnings- og læreprosessene og skal gjennomførast både skriftleg og munnleg. Både undervisning, emne og studieprogram skal evaluera. Målet for evaluering er bevisstgjering av samanhengen mellom mål og middel, mellom innsats og utbytte, og ulike sider av læreprosessene. Open og sakleg evaluering av undervisning og læring er ein reiskap for kommunikasjon mellom alle partane i studiesamanhengen. Evaluering skal sikre at den enkelte student har utvikla kompetanse som er i samsvar med god yrkesutøving.

6 EKSAMEN OG VURDERING

6.1 Formål med vurdering

Formål med vurdering er av pedagogisk og kvalitetsmessig karakter. Vurderingane er med å sikre at læringsutbytta for kvart emne er oppnådd. Avsluttande eksamen sikrar at overordna læringsmål for heile studiet er oppnådd.

6.2 Krav til studiedeltaking

Det er krav om deltaking på seminar i dei ulike emna, sjå under kvar enkelt emnebeskriving.

Studentar som har hatt fråvere, må sjølv ta ansvar for å tilegne seg kunnskapar, ferdigheiter og haldningar i samsvar med læringsutbyttebeskrivingane.

6.3 Rett til eksamen

For at studenten skal kunne framstille seg til eksamenen, må følgjande kriterie vere oppfylte:

- Krav om studiedeltaking må vere oppfylt
- Eventuelle arbeidskrav i emnet må vere godkjent. Arbeidskrav blir vurdert som godkjent/ikkje godkjent.

For å kunne gå opp til avsluttande mastergradseksamen må alle tidlegare eksamenar vere bestått.

6.4 Karakterskala

Symbol	Nemning	Generell, kvalitativ beskriving av vurderingskriterium
A	Framifrå	Framifrå prestasjon som skil seg klart ut. Kandidaten viser særskilt god vurderingsevne og stor grad av sjølvstende
B	Svært god	Svært god prestasjon. Kandidaten viser svært god vurderingsevne og sjølvstende.
C	God	Jamt god prestasjon som er tilfredsstillende på dei fleste områda. Kandidaten viser god vurderingsevne og sjølvstende på dei viktigaste områda.
D	Nokså god	Akseptabel prestasjon med nokre vesentlege manglar. Kandidaten syner ein viss grad av vurderingsevne og sjølvstende.
E	Tilstrekkeleg	Prestasjonen tilfredsstiller minimumskrava, men heller ikkje meir. Kandidaten viser lita vurderingsevne og lite sjølvstende.
F	Ikkje bestått	Prestasjon som ikkje tilfredsstiller dei faglege minimumskrava. Kandidaten viser både manglande vurderingsevne og sjølvstende.

6.5 Rett til kontinuasjon

Det ges rett til kontinuasjonseksamen for studentar som ikkje har bestått siste ordinære arrangerte eksamen på alle emnar i studieprogrammet.

7 EMNEBESKRIVINGAR

7.1 SYP-3001 Fagforståing i sjukepleie

Innhaldskrav	Utfyllande opplysningar og kommentarar
Namn	Fagforståing i sjukepleie.
Emnekode og emnenivå	SYP-3001
Omfang	20 studiepoeng
Relevans i studieprogram	Emnet inngår master i sjukepleie og er eit obligatorisk emne.
Forkunnskapskrav, anbefalte forkunnskapar	Studierett på masterprogram i sjukepleie, kan ikkje tas som enkeltemne.

Fagleg innhald	<p>Emnet er delt i to tematiske samanhengende område.</p> <p><i>Fordjuping i sjukepleiepraksis</i></p> <p>Fordjuping i sjukepleiepraksis er eit steg i retning av å klargjere eiga fagforståing. Fordjupinga fokuserer på dei ulike erfaringane studentane har frå klinisk sjukepleie. Studentane analyserer og drøftar erfaringane i ein større samanheng ut frå sjukepleieforsking. Sentrale begrep i sjukepleie som liv, livsløp, omsorg, ansvar og kontinuitet blir drøfta.</p> <p>Etikk går inn i fordjupinga i sjukepleiepraksis der studentane får analysere etisk vanskelege situasjonar frå eigen praksis, og bruke innspel frå forsking og etisk teori til å drøfte korleis situasjonane kan handterast i samhandling.</p> <p><i>Pasientsentrert sjukepleie.</i></p> <p>Å ta vare på liv gjennom alvorleg sjukdom, behandlingar, kriser, svekking, og inn i døden, krev høgt integrert fagleg og etisk kompetanse. Pasientsentrert sjukepleie inneber å følgje med pasient og pårørande gjennom ein krevjande del av livet, og handle ut frå innsikt i samanhengane mellom individuelle patofysiologiske prosessar, symptom og behandlingar, og pasienten sine erfaringar og oppfatningar.</p> <p>Studie av pasient-, brukar- og pårørande erfaringar i lys av teoretiske og empiriske tilnærmingar er bidrag til eit pasientsentrert perspektiv og er kritiske korrektiv til fagutøvinga (pasientnarrativ, patografiar, sjukdomsfenomenologiar, disability studies og begrep som empowerment og læring/meistring). Sjukepleieetikk blir drøfta både ut frå kliniske forløp, relasjonar, og i lys av pasientautonomi og brukarmedverknad.</p>
Læringsutbytte	<p>Studenten skal etter bestått emne:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ha innsikt i sentrale sjukepleiefaglege begrep og kunne grunngje og problematisere sjukepleieomsorg og sjukepleieansvar med utgangspunkt i pasienterfaringar og pasientperspektiv. • drøfte erfaringar frå eigen sjukepleiepraksis med kritisk bevisstheit om eigen fagleg-etiske kompetanse, og belyse dei i forskingskontekst. • kunne sette ord på og drøfte fellestrekks og forskjellar i ulike sjukepleiepraksisar. • kunne grunngje og analysere sjukepleie til enkeltpasientar og pårørande gjennom det kliniske forløpet, i forskingskontekst. • kunne diskutere korleis etisk vanskelege situasjonar i sjukepleie kan handterast i samhandling. • kunne legge fram og reflektere over sjukepleiefaglege tema frå sjukepleiepraksis og initiere og leie faglege diskusjonar.
Læringsformer og aktivitetar	<p>E-læringsskurs, studentstyrte seminar, forelesingar og lærarstyrte seminar. Kurs i litteratursøk og artikkelanalyse. Tekstskrivingsseminar. Litteraturseminar.</p>

Eksamens og vurdering	Individuell skriftleg heimeeksamen med påfølgende munnleg høyring. Skriftleg heimeeksamen må være bestått for å få adgang til munnleg. Munnlig høyring blir holden i form av presentasjon i seminar. Vurderingsuttrykket er bestått/ikkje bestått. Omfanget på av det skriftlige arbeidet skal være på 3500 ord. (+/- 10 %)
Kontinuasjonseksamen	Det ges rett til kontinuasjonseksamen for studentar som ikkje har bestått siste ordinære arrangerte eksamen i emne.
Arbeidskrav	Deltaking på 4 seminar <ul style="list-style-type: none"> • Gruppevis framlegg på minimum eitt seminar • Opposisjon på minimum eitt seminar Ved fråvær frå seminar er studenten sjølv ansvarlig for å avtale alternativt opplegg med faglærar. Studentar må ha gjennomført/bestått alle arbeidskrava for å få gå opp til eksamen.
Undervisnings- og eksamensspråk	Undervisning blir i hovedsak gitt på norsk, men kan også gis på dansk, svensk og engelsk. Dersom det er ønske om å levere eksamen på anna språk enn norsk, må det avtalast med studiekonsulent for programmet i kvart enkelt tilfelle.
Pensum	1000 sider

7.2 HEL - 3130 Fagtradisjoner og kunnskapsformer

Innholdskrav	Utfyllende opplysninger og kommentarer
Navn	Fagtradisjoner og kunnskapsformer
Emnekode og emnenivå	HEL-3130
Emnetype	Emnet er forbeholdt studenter som har studiert ved mastergradsprogrammet i helsefag. Emnet kan ikke tas som enkeltemne.
Omfang	10 sp
Plassering og varighet	I andre semester: Én samling på ca to uker og en påfølgende eksamsperiode på to uker for heltidsstudenter og fire uker for deltidsstudenter.
Forkunnskapskrav, anbefalte forkunnskaper	Som for opptak til masterstudiet.
Faglig innhold	Å arbeide teoretisk og vitenskapelig med utgangspunkt i yrkeserfaringer og samarbeidsformer i praksis står sentralt i dette emnet. Ulike teoretiske perspektiv på forholdet mellom teori og praksis blir belyst. Praksis- og kunnskapsbegrepet gis en sentral plass.

Relevans i studieprogram	Emnet knytter an til forsknings-, teori og kunnskapsutvikling av egen praksis som er en langsgående tematikk gjennom hele studiet
Læringsutbytte	<p>Studentene skal etter bestått emne kunne:</p> <ul style="list-style-type: none"> • redegjøre for ulike kunnskapsteoretiske tradisjoner og hvordan disse kan influere både på forståelsen av praksis og på vitenskapelig gjøringen av fagene • diskutere teoretiske perspektiv fra emnet i forhold til eget praksisfelt, profesjon eller fagområde på en selvstendig og kritisk måte • selvstendig fortsette egen kompetanseutvikling • bidra i faglige diskusjoner om kunnskapsgrunnlaget for praksis
Læringsformer og aktiviteter	<p>Forelesninger, seminarer, gruppeundervisning.</p> <p>I et oppgaveseminar skal studentene være i stand til å gi en utdyping av sitt eget teoretiske utgangspunkt for masteroppgaven.</p>
Eksamens- og vurdering	<p>Emnet avsluttes med en skriftlig hjemmeeksamen på et selvvalgt tema knyttet til teoretiske perspektiv hentet fra emnet. Det er utarbeidet utfyllende retningslinjer for skriving av oppgaver.</p> <p>Oppgaven vurderes ut fra karakterskala A – F der F er ikke bestått.</p>
Kontinuasjonseksamen	<p>Det tilbys kontinuasjonseksamen ved karakteren F innen en gitt tidsfrist i semesteret. Kontinuasjonseksamen avholdes slik at studenten kan følge normal studieprogresjon.</p> <p>Kontinuasjonseksamen arrangeres i henhold til forskrift for eksamener ved Universitetet i Tromsø.</p>
Undervisnings- og eksamensspråk	Norsk er hovedspråk i undervisningen, men det kan også bli undervist på svensk, dansk og engelsk. Eksamensspråk er norsk, med mulighet for å skrive på et av de øvrige skandinaviske språkene eller engelsk etter nærmere avtale.

7.3 SYP-3002 Sjukepleietradisjon: Historie og teori

Innhaldskrav	Utfyllande opplysninger og kommentarer
Namn	Sjukepleietradisjon: Historie og teori
Emnekode og emnenivå	SYP-3002
Omfang	10 studiepoeng
Relevans for studieprogrammet	Emnet inngår i master i sjukepleie. Kan bytast ut med eit tilsvarende emne frå mastergradsstudie i utlandet.
Forkunnskapskrav, anbefalte forkunnskapar	Emnet inngår i master i sjukepleie, og kan ikkje tas som enkeltemne.
Fagleg innhald	Sjukepleiefaget har lange fagtradisjonar der forholdsvis lite har vore skriftleggjort. Sjukepleiehistorie belyser utviklinga av faget og problematiserer myter. Medisinhistoriske, religionshistoriske,

	<p>kvinnehistoriske og profesjonssosiologiske perspektiv vil vere relevante.</p> <p>Fagtradisjonen omfattar sentrale kompetansar og perspektiv som kontinuitet, barmhjertigheit, sjukepleieobservasjon og hygiene. Dette blir diskutert i lys av debattar i dagens sjukepleiefag.</p> <p>Eit utval tekstar i sjukepleieteori og omsorgsteori (for eksempel Florence Nightingale, Virginia Henderson, Dorothea Orem, Kari Martinsen og Patricia Benner) blir drøfta kritisk, og utfordrar studentane til sjølv å sette ord på faget og grunngje det.</p>
Læringsutbytte	<p>Studentane skal etter bestått emne:</p> <ul style="list-style-type: none"> • kjenne sentrale debattar og utfordringar i det internasjonale sjukepleiefaget • ha forståing for sjukepleietradisjon som kjelde til perspektiv og kunnskap • kunne diskutere sjukepleie i eit kritisk kjønnsperspektiv • kunne forklare og drøfte sentrale perspektiv og kompetansar i fagtradisjonen til sjukepleien • kunne diskutere fagforståinga i sentrale sjukepleieteoriar • kunne stille seg kritisk til praksis, forsking og teoriutvikling i eige fag • kunne diskutere faglege problemstillingar ut frå praksis, teorigrunnlag og forsking innan sjukepleiefaget. • kjenne sentrale trekk i den historiske utviklinga i sjukepleiefaget nasjonalt og internasjonalt.
Læringsformer og aktivitetar	Studentstyrte seminar, forelesingar og lærarstyrte seminar, litteraturseminar.
Eksamens- og vurdering	Individuelt munnleg framlegg over sjølvvald emne for medstudentar og lærarar. Eksamens blir vurdert til bestått/ ikkje bestått.
Kontinuasjonsekamen	Det ges rett til kontinuasjonsekamen for studentar som ikkje har bestått siste ordinære arrangerte eksamen i emnet.
Arbeidskrav	Deltaking, framlegg og opposisjon ved eit bestemt tal seminar er obligatorisk og utgjer arbeidskrav i emnet.
Undervisnings- og eksamensspråk	Undervisning blir i hovedsak gitt på norsk, men kan også gis på dansk, svensk og engelsk. Dersom det er ønske om å levere eksamen på anna språk enn norsk, må det avtalast med studiekonsulent for programmet i kvart enkelt tilfelle.
Pensum	Pensum skal vere på ca. 500 sider

7.4 HEL - 3120 Metoder, metodologi og forskningsetikk

Innholdskrav	Utfyllende opplysninger og kommentarer
Navn	Metodologi, metode og forskningsetikk
Emnekode og emnenivå	HEL-3120
Emnetype	Emnet er forbeholdt studenter som har studierett ved mastergradsprogrammet i helsefag. Emnet kan ikke tas som enkeltemne.
Omfang	10 sp.
Plassering og varighet	I første semester for heltidsstudenter og i tredje semester for deltidsstudenter. Undervisningsperioden er på 2 uker med påfølgende eksamsperiode.
Forkunnskapskrav, anbefalte forkunnskaper	Som for opptak til mastergradsprogrammet i helsefag.
Faglig innhold	Emnet utdyper vitenskapsteoretiske forutsetninger for ulike metodiske tilnærminger i helsefagene og omfatter forskningsmetoder og forskningsdesign av kvalitativ og kvantitativ karakter. Ulike metoders anvendelsesområder blyses, og forholdet mellom teori, empiri og praksis blir tematisert. Emnet gir innføring i forskningsetikk som grunnlag for refleksjon over generelle forskningsetiske problemstillinger og vurdering av aktuelle konkrete prosjekter. Emnet omhandler også saksbehandling knyttet til forhåndsgodkjenning av prosjekt.
Relevans i studieprogram	Emnet gir grunnlag for å søke og kritisk vurdere litteratur og utforme metodisk opplegg for mastergradsoppgaven.
Læringsutbytte	Studentene skal etter bestått emne kunne: <ul style="list-style-type: none"> beskrive og drøfte sammenhenger mellom grunnlagstenkning, forskningsspørsmål og metode og redegjøre for hvilke implikasjoner valgte posisjoner får for forskningsprosessen og forskerrollen anvende grunnleggende begreper innenfor kvalitativ og kvantitativ metode beskrive hva som karakteriserer ulike forskningsdesign innenfor kvalitativ og kvantitativ metode diskutere særegenheter ved ulike analysemetoder innenfor kvalitativ og kvantitativ metode beskrive hvordan forskningsspørsmål henger sammen med metodevalg og mer overordnede metodologiske diskusjoner om det undersøkte fenomenets beskaffenhet gjøre rede for og begrunne hovedprinsippene for etikk innenfor helsefaglig forskning og gjøre etiske forsvarlige vurderinger knyttet til forskningsprosessen

	<ul style="list-style-type: none"> • gjennomføre systematiske litteratursøk og vurdere kritisk forskningslitteratur som bygger på både kvalitative og kvantitative studier • planlegge og gjennomføre et forskningsarbeid under veiledning • fortsette egen kompetanseutvikling på en selvstendig måte • kommunisere om faglige problemstillinger, analyser og konklusjoner på eget fagområde med andre faggrupper og til allmennheten
Læringsformer og aktiviteter	Forelesninger, seminarer, gruppeundervisning, praktiske øvelser og arbeid på pc-lab.
Eksamensvurdering	Emnet avsluttes med en skriftlig hjemmeeksamen ut fra en gitt oppgavetekst som er knyttet til metode/metodologi. Det er utarbeidet utfyllende retningslinjer for oppgaven. Karakterskala fra A-E for bestått og F for ikke bestått.
Kontinuasjonsekseksamen	Det tilbys kontinuasjonsekseksamen ved karakteren F i påfølgende semester. Kontinuasjonsekseksamen avholdes slik at studenten kan følge normal studieprogresjon. Kontinuasjonsekseksamen arrangeres i henhold til forskrift for eksamener ved Universitetet i Tromsø.
Undervisnings- og eksamensspråk	Norsk er hovedspråk i undervisningen, men det kan også bli gitt undervisning på svensk, dansk og engelsk. Eksamensspråk er norsk, med mulighet for å skrive på svensk, dansk eller engelsk etter nærmere avtale.

7.5 SYP-3003 Vitskapsfilosofi og grunntenkning i sjukepleie

Innhaldskrav	Utfyllande opplysninger og kommentarer
Navn	Vitskapsfilosofi og grunntenkning i sjukepleie
Emnekode og emnenivå	SYP-3003
Omfang	10 studiepoeng
Relevans i studieprogrammet	Emnet inngår i master i sjukepleie, og er langsgående i tredje- og fjerde semester.
Forkunnskapskrav, anbefalte forkunnskapar	Emnet inngår i masterprogrammet i sjukepleie, og kan ikke tas som enkeltemne.
Faglig innhald	Emnet går inn på filosofiske grunnspørsmål i sjukepleie og drøftar samanhengar mellom naturvitenskaplege, humanistiske og samfunnsvitenskaplege perspektiv i faget. Hovudtemaet er forståing av liv. Sjukepleiepraksis rettar seg til liv som fysiologiske prosessar, som erfart fenomen, og som biografiske livsløp i sosiale samanhengar. Teoretisk forståing av liv, sjukdom og helse blir belyst gjennom teoretisk biologi, klassisk naturfilosofi og fenomenologi. Tema som

	<p>årsaksforklaringar, reduksjonisme, sjukdom og helse som sosial konstruksjon og temporalitet blir behandla.</p> <p>Det blir lagt vekt på kritisk innsikt i sentrale vitskapsteoretiske begrep og retningar i sjukepleieforskinga, ut frå spørsmål om kva det inneber å gi fag og praksis ei vitskapleg grunngjeving. Føresetnader for forskingsmetodiske tilnærmingar blir drøfta med eksempel frå sjukepleieforsking. Studentane får arbeide med utvikling av praksisrelevante forskings- og fagutviklingsspørsmål.</p>
Læringsutbytte	<p>Studenten skal etter bestått emne:</p> <ul style="list-style-type: none"> • kunne drøfte forståingar av liv, sjukdom, helse og alderdom i sjukepleiefagleg og vitskapsteoretisk kontekst. • kunne gjere greie for sentrale vitskapsteoretiske retningar, analysere og bruke sjukepleieforsking frå ulike vitskapstradisjonar; bruke vitskapsteoretiske begrep og perspektiv i fagutvikling og forsking. • kunne utvikle og grunngje sjukepleiefaglege fagutviklings- og forskingsspørsmål ut frå praksiserfaringar og kunnskapsbehov på feltet. • kunne gjere greie for eigen sjukepleiefagleg posisjon, velje eigna metodisk tilnærming for å svare på spørsmål som skal undersøkjast, og grunngje val vitskapsteoretiske og metodologiske val i utforming av eige prosjekt.
Læringsformer og aktivitetar	Studentstyrte seminar. Førelesingar og lærarstyrte seminar. Litteraturseminar.
Eksamens- og vurdering	Emnet blir avslutta med ein heimeeksamen i form av prosjektbeskriving for masteroppgåva. Denne blir vurdert til bestått/ikkje bestått.
Kontinuasjonseksamen	Det ges rett til kontinuasjonseksamen for studentar som ikkje har bestått siste ordinære arrangerte eksamen i emnet.
Arbeidskrav	Deltaking, framlegg og opposisjon ved eit bestemt tal seminar er obligatorisk og utgjer arbeidskrav i emnet.
Undervisnings- og eksamensspråk	Undervisning blir i hovudsak gitt på norsk, men kan også gis på dansk, svensk og engelsk. Dersom det er ønske om å levere eksamen på anna språk enn norsk, må det avtalast med studiekonsulent for programmet i kvart enkelt tilfelle.
Pensum	500 sider

7.6 HEL - 3150 Ulike utviklingstrekk i helsepolitikk og helsetjenesten

Innholdskrav	Utfyllende opplysninger og kommentarer
Navn	Ulike utviklingstrekk i helsepolitikk og helsetjenesten

Emnekode og emnenivå	HEL-3150
Emnetype	Emnet er forbeholdt studenter som har studiert ved mastergradsprogrammet i helsefag. Emnet kan ikke tas som enkeltemne.
Omfang	10 sp
Plassering og varighet	I andre semester for heltidsstudenter og i fjerde semester for deltidsstudenter: Én samling på ca. to uker, inkludert eksamen.
Forkunnskapskrav, anbefalte forkunnskaper	Som for opptak til masterstudiet.
Faglig innhold	Emnet retter fokus mot dagens helsepolitikk og hvilken betydning denne får for utøvelse og organisering av helsefaglige profesjoners arbeid, for brukernes rettigheter og plikter, for fordeling og tilgjengelighet av helsetjenester i befolkningen. I undervisningen blir det trukket linjer til de andre emnene i studieprogrammet. Dette for å forklare sammenhenger mellom helsepolitikk og kunnskapsdannelse i helsefagene, fagtradisjoner og kunnskapsformer.
Relevans i studieprogram	Emnet gir en innføring i helsepolitiske spørsmål av betydning for helsefaglige profesjoners arbeid, for brukere og for helsetjenestetilbudet. Ved å knytte an til tema som blir tatt opp i tidligere emner blir det lagt grunnlag for kritisk forståelse for forholdet mellom politikk utforming, fagutøvelse, forventninger til brukere av tjenestene, fordeling og tilgjengelighet av helsetjenester.
Læringsutbytte	Studentene skal etter bestått emne kunne: <ul style="list-style-type: none"> • identifisere og diskutere vesentlige trekk ved dagens helsepolitikk • beskrive og kritisk diskutere sammenhenger mellom helsepolitikk, helsefaglig profesjonsutøvelse og brukeres posisjon • drøfte konsekvenser av helsepolitikk for kunnskapsdannelse i helsefagene, faglige tradisjoner og kunnskapsformer • beskrive ulike helsepolitiske modeller • anvende ferdigheter og kompetanse fra tidligere emner i diskusjonene • selvstendig fortsette egen kompetanseutvikling om tema • anvende ferdigheter som er tilegnet i emnet i diskusjoner med kollegaer, ledere og allmennheten om konsekvenser av helsepolitikken.
Læringsformer og aktiviteter	Forelesninger, seminarer og eksamensforberedelse i gruppe. I et oppgaveseminar skal studentene kunne identifisere og drøfte faglige og forskningsetiske problemstillinger.
Eksamens og vurdering	Emnet avsluttes med et seminar ut fra en gitt oppgavetekst som studentene skal presentere og problematisere. Det er utarbeidet utfyllende retningslinjer for gjennomføring av seminarframlegget. Vurderingsuttrykk som brukes er bestått/ikke bestått.

Kontinuasjonseksamen	Det tilbys kontinuasjonseksamen ved karakteren ikke bestått innen en gitt tidsfrist i semesteret. Kontinuasjonseksamen avholdes slik at studenten kan følge normal studieprogresjon. Kontinuasjonseksamen arrangeres i henhold til forskrift for eksamener ved Universitetet i Tromsø.
----------------------	---

7.7 SYP-3004 Sjukepleiefagleg leiing og samarbeid

Innhaldskrav	Utfyllande opplysninger og kommentarer
Namn	Sjukepleiefagleg leiing og samarbeid
Emnekode og emnenivå	SYP-3004
Omfang	10 studiepoeng
Relevans i studieprogram	Emnet inngår i master i sjukepleie.
Forkunnskapskrav, anbefalte forkunnskapar	Emnet inngår i master i sjukepleie, og kan ikkje tas som enkeltemne.
Fagleg innhald	<p>Emnet handlar om organisering og leiing av sjukepleietenester i eit pasient-/brukar-/pårørrandeperspektiv.</p> <p>I emnet blir begrepa pasientsentrert sjukepleie og kontinuitet frå SYP-3001 førde vidare.</p> <p>Fokuset blir utvida frå det direkte kliniske forløpet i SYP-3001, til heile pasientforløpet, dvs. den aktuelle livsfasen der pasienten går gjennom diagnostikk, behandlings-, habiliterings-, rehabiliteringsprosessar og/eller sjukepleie, og eventuelt flyttar mellom avdelingar, institusjonar og heim.</p> <p>Hovudperspektivet er det kontinuerlege sjukepleieansvaret. Emnet tar utgangspunkt i sjukepleiareni si sjølvforståing, evne til å organisere eige arbeid (sjølvleiing) og å vidareutvikle seg fagleg og personleg som kunnskapsmedarbeidar.</p> <p>Det blir lagt vekt på samarbeid med andre faggrupper for å oppnå kortsiktige og langsiktige felles mål. Dette omfattar å bygge relasjonar og nettverk, anerkjenne og forstå også meir uformelle nettverk i ein moderne kunnskapsbedrift, og identifisere føresetnadalar for bidrag i eit velfungerande team. Emnet legg vekt på kommunikasjon, informasjonsflyt og samarbeid med dei nærmaste faggruppene, brukarar, pasientar og pårørande.</p> <p>Undervisninga rettar eit særleg fokus på sjukepleiedokumentasjon i pasientjournalen og bruk av dokumentasjon frå andre faggrupper sin i målretta arbeid, som også omfattar ansvaret for kvalitetssikring av informasjon.</p> <p>Det blir lagt vekt på ansvaret sjukepleiareni har for gjennomføring og koordinering av pasientforløpet. Det inneber planlegging i forhold til ressursar og kompetanse i tillegg til leiing og eventuelt rettleiing ved gjennomføring.</p> <p>Emnet vil også fokusere på sjukepleiareni si rolle i forbetnings- og kvalitetssikringsprosessar. Dette inneber evne til å arbeide</p>

	<p>systematisk i endringsprosessar og fagleg, kritisk evaluering av resultatet.</p> <p>Nasjonale og globale utfordringar i sjukepleiefag og sjukepleietenester blir tatt opp, som sjukepleien si sentrale rolle i utvikling av primærhelsetenester i mange land, utfordringar der befolkning er på flukt og har asylbehov, og utfordringar og ansvar ved den globale arbeidsmigrasjonen i sjukepleiefeltet.</p>
Læringsutbytte	<p>Studentane skal etter bestått emne:</p> <ul style="list-style-type: none"> • kunne analysere og drøfte pasientforløp i eit pasient-pårørandeperspektiv og i organisatorisk, geografisk, kulturell og sosial kontekst • kunne analysere sjukepleiefagleg vurdering, organisering og leiing i pasientforløp, med dokumentasjon og kvalitetssikring av sjukepleie i og mellom organisasjoner, sektorar og nivå. • kunne eksplisere og grunngje sjukepleiefagleg leiing, rettleiling og samarbeid både i pleiefaglege og i tverrfaglege kontekstar. • kunne drøfte bidraga til sjukepleiarane i eit fleirfagleg og tverrfagleg samarbeid i ulike praksisfelt. • Kunne analysere verdien av å etablere relasjonar og nettverk og kunne uttrykke sjukepleien sitt bidrag til felles mål i pasientbehandlinga.
Læringsformer og aktivitetar	Studentaktive seminar, lærarstyrte seminar og forelesingar.
Arbeidskrav	Deltaking, framlegg og opposisjon ved eit bestemt tal seminar er obligatorisk og utgjer arbeidskrav i emnet.
Eksamens-	Skriftleg heimeeksamen ut frå ein gitt oppgåvetekst. Eksamens blir vurdert til bestått/ikkje bestått.
Kontinuasjonseksamen	Det ges rett til kontinuasjonseksamen for studentar som ikkje har bestått siste ordinære arrangerte eksamen i emne.
Undervisnings- og eksamensspråk	Undervisning blir i hovudsak gitt på norsk, men kan også gis på dansk, svensk og engelsk. Dersom det er ønske om å levere eksamen på anna språk enn norsk, må det avtalast med studiekonsulent for programmet i kvart enkelt tilfelle.
Pensum	Pensum er på 500 sider

7.8 SYP-3901 Masteroppgåve i sjukepleie

Innhaldskrav	Utfyllande opplysningar og kommentarar
Namn	Masteroppgåve i sjukepleie
Emnekode og emnenivå	SYP-3901
Omfang	40 studiepoeng

Relevans i studieprogram	Emnet inngår i master i sjukepleie og er obligatorisk. Oppgåva er det største enkelte emnet i masterprogrammet og gir eit samanfattande uttrykk for læringsutbytta for heile programmet, når det gjeld til evne til å nytte teoretisk, forskingsetisk og metodisk kunnskap i studien av ei fagspesifikk problemstilling.
Forkunnskapskrav, anbefalte forkunnskapar	Studenten må ha bestått alle føregående obligatoriske og sjølvvalde emne tilsvarende 80 studiepoeng før innlevering av masteroppgåva.
Faglig innhald	<p>Mastergradsoppgåva er eit sjølvstendig skriftleg arbeid. Studentane får moglegheit til å fordjupe seg innan sjølvvalde felt i sjukepleiefaget.</p> <p>Masteroppgåva kan skrivast individuelt eller i grupper på to studentar. Når to skriv saman, skal oppgåva innehalde ei beskriving av arbeidsfordelinga. Det er mogleg å skrive både teoretiske oppgåver og oppgåver der det blir gjennomført empiriske undersøkingar. Teoretiske oppgåver omfattar drøfting og refleksjon over publisert litteratur. Empiriske oppgåver bygger på innsamla materiale.</p> <p>Oppgåva kan vere ei samanhengande oppgåve (monografi) eller vere i artikkelformat. Ho skal innehalde eit norsk og eit engelsk samandrag og dessutan ei eiga oversikt over sjølvvald litteratur. Ein monografi skal ha ei ramme på 20 000 ord-28 000 ord inkludert referansar, 36 000 ord-48 000 ord inkludert referansar når to studentar skriv saman.</p> <p>Dersom artikkelform blir valt, skal oppgåva omfatte minimum ein artikkel som møter krava til publisering i eit anerkjent vitskapeleg tidsskrift med fagfellevurdering, og som har relevans for sjukepleie. Når to studentar skriv saman, skal oppgåva omfatte minimum ein artikkel der begge studentane er forfattarar. I begge tilfelle skal oppgåva dessutan innehalde eit skriftleg arbeid som utdjupar eitt eller fleire område som artikkelen/artiklane opnar opp for. Dette utdjupande vedlegget har ei ramme på ca. 12 000 ord, 20 000 ord når to studentar skriv oppgåva saman. Artikkelen/artiklane skal ved innlevering av mastergradsoppgåva vere sendt inn for publisering eller vere klargjorde for innsending.</p>
Læringsutbytte	<p>Studenten skal etter bestått emne:</p> <ul style="list-style-type: none"> • kunne gjennomføre på ein metodisk kompetent måte under rettleiing eit avgrensa, sjølvstendig forskingsarbeid, i tråd med forskingsetiske normer og lovverk som regulerer forsking. Arbeidet skal dokumentere fordjuping i sjukepleiefaget generelt, og særleg innsikt i eit avgrensa område av faget. • kunne bruke kunnskap til å undersøke nye område i sjukepleiefaget. • kunne formidle eige fagleg arbeid til eit publikum. • kunne analysere og drøfte erfaringar frå sjukepleiepraksis i lys av sjukepleiefagleg og tverrvitskapleg forsking og teori, og sjølvstendig integrere ulike kunnskapsformer og vitskaplege tilnærmingar.

	<ul style="list-style-type: none"> • kunne bruke nasjonal og internasjonal sjukepleieforskning kritisk og allsidig i eige arbeid. • kunne identifisere fagleg relevante spørsmål i sjukepleiepraksis som kan førast vidare i kvalitetsutvikling, fagutvikling og forsking. • kunne grunngje eige forskingsperspektiv vitskapsteoretisk og metodologisk, identifisere og drøfte forskingsetiske problemstillingar og gjennomføre eit avgrensa forskingsprosjekt under rettleiing ut frå metodisk kompetanse i tråd med gjeldande forskingsetiske normer og lovverk som regulerer forsking.
Læringsformer og aktivitetar	Artikkelskrivingskurs, individuelle rettleiingstimar, masteroppgåveseminar.
Eksamens og vurdering	<p>Mastergradsoppgåva blir bedømt av ein oppnemnd eksamenskommisjon bestående av ein ekstern og ein intern sensor.</p> <p>Dersom oppgåva blir godkjent, skal studenten/studentane halde ei offentleg prøeforelesing der ho/han/dei presenterer oppgåva, og det vil bli arrangert ein individuell munnleg eksaminasjon der studenten får tilbakemelding i ein fagleg samtale om oppgåva og pensum. Grunnlaget for vurderinga er den samla individuelle prestasjonen av oppgåva, prøeforelesinga og munnleg eksamen. Vurderingsuttrykket er karakterskala A-F.</p>
Kontinuasjonseksamen	Det ges rett til kontinuasjonseksamen for studentar som ikkje har bestått siste ordinære arrangerte eksamen i emne.
Arbeidskrav	Deltaking, framlegg og opposisjon ved to av tre masteroppgåveseminar. Arbeidskravet blir vurdert til godkjent /ikkje godkjent.
Undervisnings- og eksamensspråk	Undervisning blir i hovedsak gitt på norsk, men kan også gis på dansk, svensk og engelsk. Dersom det er ønske om å levere eksamen på anna språk enn norsk, må det avtalast med studiekonsulent for programmet i kvart enkelt tilfelle.
Pensum	Sjølvvald pensum på ca. 1000 sider.